

Temat: O tym, jak niedźwiedź stał się owcą.

Człowiek - istotą, która się rozwija.

Cele:

- ukazanie procesu rozwoju wpisanego w życie człowieka
- uświadomienie zadań związanych z samowychowaniem w kontekście faktu rozwoju człowieka
- kształtowanie postawy odpowiedzialności za swój rozwój
- rozwijanie umiejętności korzystania z pomocy w trosce o własny rozwój
- wyzwalanie gotowości świadczenia pomocy drugiemu człowiekowi na drodze jego rozwoju
- przedstawienie wiadomości dotyczących systemu pedagogicznego św. Jana Bosko

Metody: pogadanka, opowiadanie, praca z tekstem, metody aktywizujące

Formy pracy: zajęcia zbiorowe i praca w grupach

Środki dydaktyczne: Pismo Święte, film przedstawiający rozwijającą się roślinę lub fotografie ukazujące kolejne fazy rozwoju rośliny; fotografie zwierząt: pszczoły, lwa, leniwca, lisa, węża

1. Wprowadzenie

- Katecheta nawiązuje do wszechobecnego w świecie przyrody rozwoju, któremu podlegają rośliny i zwierzęta:
 - Korzystając z pomocy w postaci materiałów ilustrujących obecny w przyrodzie ożywionej rozwój (na przykład fotografie ukazujące kolejne stadia rozwoju rośliny lub film przedstawiający wzrost rośliny w przyspieszonym tempie), Uczący prosi młodzież o charakterystykę procesu, który można nazwać „rozwojem”. Nauczyciel stara się uzmysłowić uczniom, że nie każda zmiana jest rozwojem.

Każda zmiana	Rozwój
Zmiana niekoniecznie oznacza postęp.	Rozwój oznacza zmianę na lepsze.
Zmiany mogą zachodzić w bardzo szybkim tempie i mieć chaotyczny charakter.	Rozwój jest stopniowy, uporządkowany, nie da się go przyspieszyć „na siłę”.
Zmiany, nawet jeśli następują jedna po drugiej, są przypadkowe i nie oznaczają wejścia na wyższy poziom.	Na rozwój składają się kolejne fazy, z których każda jest doskonalsza od poprzedniej.

2. Rozwinięcie

- Prowadzący prosi uczniów o wskazanie różnic pomiędzy rozwojem obserwowanym w świecie przyrody (rośliny i zwierzęta) a rozwojem człowieka. Zmierza do tego, że rozwój człowieka charakteryzuje się wielostronnością.
- Uczniowie wypełniają ćwiczenie, polegające na podaniu nazwy określającej rozwijaną sferę lub w przypadku podanej nazwy, zaproponowaniu przykładu rozwoju w danej sferze:

A

.....
.....
.....
.....
.....

**ROZWÓJ
FIZYCZNY**

B

Uczeń w klasie II szkoły podstawowej nie jest w stanie zrozumieć twierdzenia Talesa. Gimnazjalista nie ma z tym problemu.

ROZWÓJ
.....

C

Dziecko w wieku przedszkolnym reaguje płaczem, gdy mama nie zgadza się na kupno jakiejś zabawki. Takiej reakcji nie można się spodziewać w przypadku szesnastolatka.

ROZWÓJ
.....

D

Św. Kamil w młodości prowadził beztroskie życie. Zaczął się nawet uzależniać od gry w karty i kości. Po przeżytych nawróceniu poświęcił się Bogu - został kapłanem i oddał się chorym i cierpiącym.

ROZWÓJ
.....

Odpowiedzi:

(A - Na przykład: człowiek rośnie, staje się silniejszy, itd.;
B - ROZWÓJ UMYSŁOWY; C - ROZWÓJ EMOCJONALNY;
D - ROZWÓJ DUCHOWY)

- Katecheta zapoznaje uczniów z osobą św. Jana Bosko (1815-1888). Wyjaśnia, że ten ksiądz i wychowawca, którego dwusetną rocznicę urodzin właśnie obchodzimy, był kapłanem na miarę swoich czasów – zajął się pomocą zaniedbanym chłopcom, z rodzin robotniczych Turynu, którzy byli pozostawieni bez opieki, zdani sami na siebie. Uczący opowiada historię dzieła św. Jana Bosko, które rozpoczęło się od przypadkowej wizyty chłopca w zakrystii jednego z kościołów w Turynie (Załącznik 1)
- Prowadzący przedstawia młodzieży dziecięcy sen św. Jana Bosko, który wpłynął na jego życie (Załącznik 2)
- Uczący nawiązuje do obrazu dzikich zwierząt, które zamieniły się w łagodne owieczki.
- Katecheta zwraca uwagę uczniom, że symbolika charakterystycznych cech zwierząt jest często wykorzystywanym motywem służącym oddaniu charakteru człowieka. Mówi się na przykład, że ktoś jest „sprytny jak lis”, „silny jak niedźwiedź”, itd.
- Nauczyciel prosi któregoś z uczniów o przeczytanie tekstu biblijnego:
„Do mrówki się udaj, leniwcze, patrz na jej drogi - bądź mądry: nie znajdziesz u niej zwierchnika ni stróża żadnego, ni pana, a w lecie gromadzi swą żywność i zbiera swój pokarm we żniwa. Jak długo, leniwcze, chcesz leżeć? A kiedyż ze snu powstaniesz? Trochę snu i trochę drzemania, trochę założenia rąk, aby zasnąć: a przyjdzie na ciebie nędza jak włóczęga i niedostatek - jak biedak żebrzący”
 (Prz 6, 6-11)
- Katecheta w pogadance z młodzieżą ustala, jaką cechę człowieka oddaje obraz mrówki i stara się odczytać przesłanie tekstu.
- Wynik zapisany zostaje na tablicy w postaci schematu:

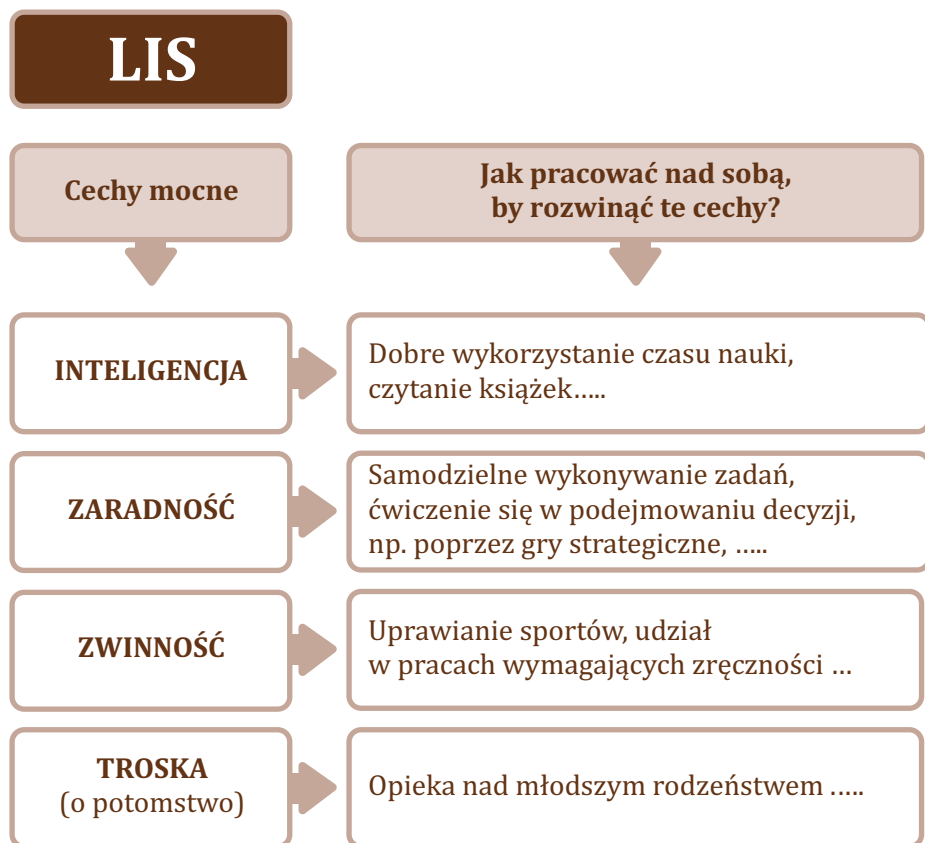

- Nauczyciel dzieli klasę na 5 grup. Każda z nich losuje jedną fotografię zwierzęcia.

Zadaniem grup jest wypełnienie karty pracy (ZAŁĄCZNIK 3).

Traktując cechy zwierząt jako symbole cech charakteru człowieka należy w przypadku każdego zwierzęcia podać jego słabe i mocne strony oraz określić środki pomocne w pracy nad sobą, służące temu, by rozwinąć jeszcze bardziej to, co dobre, a pokonać wady.

Przykład:

- Przedstawiciele poszczególnych grup omawiają wyniki wspólnej pracy

3. Podsumowanie

- Prowadzący prosi uczniów, by teraz w przypadku każdej z cech zwierząt (ludzi) określili, w jaki sposób mogliby pomóc swym kolegom w rozwinięciu tego, co pozytywne i w pracy nad wykorzeniem wad. Do każdej cechy dopisujemy jedną taką propozycję
- Katecheta zachęca uczniów, by spróbowali wybrać te, spośród poznanych na lekcji cech zwierząt (zarówno pozytywnych, jak i negatywnych), które odnoszą się do ich życia i zastanowili się, w jaki sposób mogą rozwinąć swoje zalety i pokonać wady. (Zadanie do wykonania w domu, w ramach pracy nad sobą).